

«Цвітуть сади під небесами»

Зустріч з поетом Миколою Луківом

Людмила Адамець,

учитель-методист

Бориспільського НВК «Ліцей «Дизайн-освіта»

імені Павла Чубинського»

Мета: ознайомити учнів з творчістю Миколи Луківа – одного з найпопулярніших сучасних поетів України; розкрити талановиту, багату натуру митця, скарбницю благородних людських почуттів через творчість Миколи Луківа; виховувати шанобливе ставлення до рідної землі, повагу до батьків, почуття патріотизму та громадянського обов'язку.

Музичне оформлення: фонозапис пісень Миколи Луківа; інструментальна музика.

Обладнання: магнітофон; акустична система; мікрофони; мультимедійне забезпечення.

Наочне оформлення: виставка збірок поезій М. Луківа; примірники журналу «Дніпро»; газети з публікаціями про поета.

Перебіг заходу

Вступне слово президента клубу «Паростки».

Сьогодні у нас свято – свято чарівної, мелодійної, зворушливої поезії, свято зустрічі з одним із найпопулярніших сучасних поетів України, заслуженим діячем мистецтв, автором багатьох поетичних збірок, головним редактором журналу «Дніпро» Миколою Володимировичем Луківом. Його творчість відзначена Міжнародними і Всеукраїнськими преміями.

Сьогодні ви поринете у світ його неповторних поезій, почувете живе слово митця і матимете нагоду поспілкуватися з ним. А ми дякуємо Миколі Володимировичу, що при всій своїй зайнятості він подарував нам зустріч.

Звучить пісня на слова М. Луківа «Росте черешня в мамі на городі».

Ведучий 1. Ви, напевне, упізнали пісню «Росте черешня в мамі на городі», яка уже стала народною, бо заповонила душі і серця українців своєю душевністю і щирістю, любов'ю до найріднішої людини – матері.

Ведучий 2. Автором цієї пісні-любові до матері є наш гість – Микола Володимирович Луків. Саме ця пісня єднає усі покоління і будить найщиріші почуття у слухачів. Тема матері для поета – золотий мотив його лірики. Він створив справжні шедеври: «Приїжджайте частіше додому», «Подивіться, мамо, як сади цвітуть», «Як давно я в мамі не бував», «Мамині руки просять».

Ведучий 1. Мати для поета – найсвятіша, найрідніша, бо вона дала йому життя. Антоніна Семенівна мала тонку, вразливу, чуйну до краси душу, гарно співала, розповідала казки, знала напам'ять «Кобзар» Шевченка, і своїм поетичним хистом Микола Луків завдячує саме їй, рідній неньці.

У вірші «Матері» звучать щирі слова синівської любові. А останні рядки сповнені особливої ніжності й мелодійності.

«За все, що маю, дякую тобі,
За все, що маю і що буду мати», – зізнається поет.

Ведучий 2. Твори Миколи Луківа про матір стали народними, вони широко відомі не лише в Україні. Ось кілька підтверджень цього. Колеги поета, які відпочивали на березі Червоного моря, розповіли, що в тамтешньому ресторанчику при готелі, де зупинялись переважно українці, росіяни, поляки та словаки, серед добірної польської, російської музики звучала пісня «Росте черешня в мамі на городі» у виконанні Анатолія Горчинського. Або інший випадок: один добрий знайомий поета, побувавши в Єрусалимі, біля Стіни Плачу натрапив на прикріпленій до неї текст пісні «Приїжджайте частіше додому», що належить перу Миколи Луківа.

Ведучий 1. Народився поет 6 січня 1949 року перед Різдом у с. Куманівці на Вінниччині. Мабуть, усім, хто народився на Різдво, судилося вселюдське визнання – і Василю Симоненку, і Василю Стусу, і Миколі Луківу зорі пророкували зоряний шлях.

Закінчив школу в рідному селі. Потім було Немирівське педагогічне училище, факультет журналістики Київського університету. На останньому курсі світ побачила перша поетична збірка «Ріка». 11 років працював у газеті «Літературна Україна», нині очолює журнал «Дніпро». І плідна праця у царині поезії: понад 30 книжок вийшли з-під пера поета.

На екрані слайд «Творчі здобутки поета»: збірки «Ріка» (1973), «Шлях» (1976), «Політ» (1979), «Отча земля» (1983), «Росте черешня в мамі на городі» (1984), «Сади цвітуть під небесами» (1998).

Ведучий 2. Побратими по творчості, колеги щиро зичили поету високого натхнення і плідного многоліття. А з Божого благословення і з благословення сучасного поета Бориса Олійника творчість Миколи Луківа знайшла найкоротшу і найщасливішу дорогу до людських сердець.

Ведучий 1. У біографії поет написав: «Сподіваюся, що найкращі вірші ще не написані. Дай, Боже, створити щось гідне рідного народу». І створив, бо керувався любов'ю до людей і ніс відповідальність перед високим патріотичним почуттям обов'язку перед Україною, а девізом були слова:

«Мав би за найвищу нагороду
Потрібним бути рідному народу».

Читець декламує поезію «Палю себе на тихому вогні» зі збірки «Сади цвітуть під небесами».

Ведучий 2. Кредо поета, громадянина, людини виражене в наступних віршованих рядках:

Люблю свої обов'язки трудні,
Себе за плечі інших не ховаю,
Свій хліб у світі чесно заробляю
І можу поклястись на знамені,
Що мав би за найвищу нагороду
Потрібним бути рідному народу.

Болі і тривоги народу, його лихоліття озивалися у душі, виливалися на папір роз'ятреними рядками про Крути, Афганістан, Другу світову війну, про Чорнобиль і сирітство, несправедливість, актуальні проблеми сьогодення.

Читці виходять на сцену й читають поезії «Зона», «У дитячому будинку», «Дві картини», «Афганістан», «Крути».

На екрані тематика творчості поета.

Ведучий 1. У поезії Миколи Луківа звучать моральні настанови, застереження, роздуми над сенсом життя.

За все доводиться платити,
Ніщо безслідно не мине.
Життя у кожного одне,
І гідно слід його прожити.

Ведучий 2. Поет вимогливий до себе і до побратимів по перу, та найбільша цінність – це душа людська.

Шануй в людині душу – не талант,
Талант нерідко мають і лакузи.
Я проклинаю ті наївні музи,
Які дають негіднику талант.

Ведучий 1. Кожен вірш Миколи Луківа – ніби згусток єдиного болю поета за людей, за Україну, за народ. Освідчуючись Україні-неньці у синівській любові, Микола Луків ніжно й інтимно звертається до рідної землі:

Вийду в поле, стану серед жита,
Задивлюся в небо голубе.
Земле рідна, скільки буду жити,
Стільки і кохатиму тебе.

Ведучий 2. У вірші «Україні» автор розповідає про тернистий шлях, який пройшла наша Батьківщина, здобуваючи незалежність і визнання. Микола Луків згадує козаків і гайдамаків – захисників нашої землі, бажає Україні «цвісти і молодіти». В останніх рядках висловлює синівську любов до України-неньки:

А тобі не знати горя-муки,
Хліб ростити, колиски гойдати.
І нехай і діти, і онуки,
Як і я, на тебе скажуть – мати.

Ведучий 1. По-філософськи звучить поезія «Кажуть, душі наші не вмирають».

Учень читає поезію

«Кажуть, душі наші не вмирають».

Ведучий 2. Поезія Миколи Луківа закликає до людяності, милосердя, гуманізму, невтомної праці. А моральний кодекс Божих заповідей вкладено у рядки вірша «Не зобидь ні старця, ні дитину».

Читець. Не зобидь ні старця, ні дитину,
Поділись останнім сухарем,
Тільки раз ми на землі живемо.
У могилу не бери провину.
Зло нічого не дає, крім зла,
За добро спіши добром воздати,
Мудрість завше доброю була.
Витри піт солоний із чола
І трудись, забувши про отому.
Бо людина ціниться по тому,
Чи вона зробила, що змогла,
Скільки сил у неї вистачало,
Щоб на світі більше щастя стало.

Ведучий 1. Сили і натхнення поету дає рідна земля, краса природи, батьківська любов, яка зігрівала тоді і зігриває поета зараз, коли пішли у вічність батьки, родинне тепло і кохання.

Звучить пісня «Сади цвітуть» у виконанні ансамблю дівчат.

Ведучий 2. Весна прибирає права

На все, що було під снігами.
І обертом йде голова,
Над усіма почуттями.
У вічній красі та онові
Сіяє веселка любові.

Ведучий 1. Любов – священне почуття, яке у своїй ліриці не обминув жоден поет. І Микола Луків веде нас у «Храм любові» – таку назву має збірка. Краса кохання, вірності, любов до всього прекрасного, сущого на нашій землі – основні мотиви його поезій, багато з яких покладені на музику.

Звучить пісня «Половина саду квітне».

Ведучий 2. Коли кохання заповнить серце – чарівним здається світ. Для ліричного героя кохана – наречена, дружина, мати, одна-єдина.

Читець. Весна. Квітнуть вишні у саду.

Прийшла пора свята, благословенна.

Люблю тебе красиву, молоду, кохана, наречена ...

Ведучий 1. Миколу Луківа по праву можна назвати поетом-піснярем. Його мелодії – ліричні, задушевні, ніжні – збагатили та прикрасили репертуар української естрадної пісні. А в поезії щиро звучить заклик:

«Не маєм права забувати пісень, яких навчила мати,
Повинні їх і наші діти своїм нащадкам передати».

І поет виконує цей заповіт.

Ведучий 2. Шановний Миколо Володимировичу, в поезії «Приїжджайте частіше додому» Ви закликаєте всіх повертатися до рідних домівок, до батьків, дорожити кожною хвилиною, проведеною з рідними. Пісня на слова цієї поезії хай буде для Вас дарунком.

Звучить пісня на слова Миколи Луківа в сольному виконанні

«Приїжджайте частіше додому».

Ведучий 1. Мабуть, сьогодні всі переконалися, що творчість Миколи Луківа – то цілюще джерело людських почуттів, то одвічні загальнолюдські цінності. Його поезія доторкнулася струн нашої душі і тепер бринітиме приємним спогадом про незабутню зустріч. А в цьому залі відбулося єднання душ шанувальників і творців поезії.

Ведучий 2. Миколо Володимировичу, ми запрошуємо Вас до слова, хай з Ваших уст звучать Ваші улюблені поезії.

Виступ поета Миколи Луківа.

Заключне слово президента клубу «Паростки».

Микола Луків – поет-громадянин, поет-філософ, ніжний лірик, поет-пісняр – полонить серця мільйонів читачів. Хай слова лягають на папір і легко пишуться нові шедеври. Хай цвітуть сади у Вашій душі і щедро плодоносять новими плодами.

У сценарії використані поезії зі збірки «Сади цвітуть під небесами».